



پژوهش‌های حضرت محمد (ص)

دیدبان خاموش

تا که عالم طلب شمس زمان را بکند
باید اول به جهان، شمع و چراغی بیند



امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تنها نیست؛ دل‌های بسیاری در سراسر جهان برای آمدنش می‌تپد. انسان‌هایی که هنوز امید دارند، هنوز دعا می‌کنند و هنوز باور دارند که آینده جهان به دست صالحان ساخته خواهد شد. منتظر واقعی، فقط دعائی‌کننده؛ او خودش بخشی از مسیر ظهور می‌شود. روزی که خورشید ظهور طلوع کند، همین دیدبانان خاموش اولین کسانی هستند که ندای حق را می‌شنوند.



به قلم سید جواد میرصادقی؛
کارشناس مرکز تخصصی مهدویت

☎ ۰۲۱۸۶-۳۴۲۹۷ 📠 ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۳
☎ ۳۰۰۰۱۳۶۶ 📠 ۰۲۱۸۶-۳۵۸۶۱

mahdaviat.ir
info@mahdaviat.ir

@chashmbe_rah



عهد آخر؛ آیا ما آماده‌ایم؟

مهمترین سؤال عصر غیبت این نیست که «ظهور چه زمانی اتفاق می‌افتد؟» سؤال اصلی و مهم این است: «آیا ما برای ظهور آماده شده‌ایم؟»

بسیاری منتظر معجزه‌های بزرگ‌اند، اما فراموش می‌کنند که ظهور، به انسان‌های آماده نیاز دارد؛ انسان‌هایی که بتوانند در کنار امام خویش بایستند، حقیقت را تشخیص دهند و در مسیر عدالت ثابت قدم بمانند.

«دیدبان خاموش» یک دعوت است؛ دعوت به بیداری. دعوت به اینکه هر انسان، چراغی برای اطراف خود باشد. شاید ما نتوانیم جهان را یک‌باره تغییر دهیم، اما می‌توانیم قلب خود را روشن نگه داریم.



آمادگی ظهور

بزرگترین وظیفه‌ی منتظران، امام زمان (عج) این است که از لحاظ معنوی و عملی و پیوندی دینی با مؤمنین و همچنین برای پنجه‌درافکندن با زورگویان، خود را آماده‌کنند.

پیشگامان ظهور



بیداری منتظران

انسان‌هایی که ظهور را نزدیک می‌کنند

ظهور از همین‌جا آغاز می‌شود؛ شاید بسیاری تصور کنند «انتظار» فقط نشستن و دعا کردن است؛ اما حقیقت چیز دیگری است. انتظار، یک حرکت دائمی است؛ یک بیداری بزرگ در دل انسان‌هایی که نمی‌خواهند در تاریکی زمانه گم شوند. در روزگاری که حقیقت زیر غبار شایعات، ترس‌ها و فریب‌ها پنهان می‌شود، منتظر واقعی کسی است که چشم دلش هنوز بیدار مانده است. او فقط به زندگی روزمره فکر نمی‌کند؛ بلکه هر رفتار، هر تصمیم و هر قدمش را با این سؤال می‌سنجد:

«اگر امروز امام زمانم مرا ببیند، از من راضی خواهد بود؟»

«دیدبان خاموش» از همین نقطه آغاز می‌شود؛ از انسان‌هایی معمولی اما بیدار. کسانی که شاید نامی از آن‌ها در جایی نباشد، اما دلشان برای حقیقت می‌تپد. آن‌ها باور دارند که ظهور، فقط یک حادثه آسمانی نیست؛ بلکه نتیجه آماده شدن دل‌های انسان‌هاست.

امروز جامعه بیش از هر زمان دیگری به انسان‌های بیدار نیاز دارد؛ کسانی که در برابر ظلم، فساد، بی‌تفاوتی و ناامیدی تسلیم نشوند.

منتظر واقعی، خودش را اصلاح می‌کند، خانواده‌اش را نجات می‌دهد، امید را زنده نگه می‌دارد و اجازه نمی‌دهد تاریکی بر قلبش غلبه کند.

ظهور، از قلب‌هایی آغاز می‌شود که هنوز نور ایمان در آن‌ها خاموش نشده است.



چشم‌های بیدار ایمان

فراست مؤمن در عصر فتنه

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

«اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ»

«از فراست مؤمن بترسید؛ زیرا او با نور خدایم نگرد.»

این جمله، فقط یک توصیه اخلاقی نیست؛ بلکه تصویری از انسان‌هایی است که در عصر غیبت باید نقش «دیدبان» را ایفا کنند

کسانی که پشت ظاهر حوادث را می‌بینند و فریب لبخندهای دروغین و شعارهای زیبارا نمی‌خورند.

در «دیدبان خاموش»، فراست مؤمنانه یک نور و قدرت پنهان است؛ نوری که به انسان کمک می‌کند حق را از باطل تشخیص دهد، حتی وقتی همه چیز پیچیده و مبهم شده است.

امروز جنگ‌ها فقط در میدان‌های نظامی رخ نمی‌دهند؛ بسیاری از نبردها در ذهن و قلب انسان‌ها جریان دارند. دشمن، امید را هدف می‌گیرد، ایمان را ضعیف می‌کند، حقیقت را تحریف می‌کند و انسان را به بی‌تفاوتی می‌کشاند.

اما انسان منتظر، خواب نیست. او مراقب قلب خود است. مراقب خانواده‌اش است. مراقب جامعه است. او می‌داند که غفلت، بزرگ‌ترین خطر در عصر غیبت است. به همین دلیل، یاران واقعی امام زمان ع همیشه اهل بصیرت‌اند؛ آرام، کم‌حرف، اما عمیق و هوشیار.

این انسان‌ها شاید در ظاهر گمنام باشند، اما ستون‌های پنهان جامعه‌اند؛ همان دیدبانان خاموشی که اجازه نمی‌دهند چراغ حقیقت خاموش شود.

نسل یاران موعود

قهرمانانی بدون نام

یاران امام زمان ع، الزاماً انسان‌های مشهور و قدرتمند نیستند. بسیاری از آن‌ها شاید همین حالا در میان ما زندگی کنند؛ یک معلم، یک کارگر، یک مادر، یک دانشجو یا جوانی که در هیاهوی دنیا هنوز دلش را به آسمان گره زده است.

کف میدان در این جنگ رمضان، پر است از یاران بی‌ادعای ولی قوی، پر صلابت، ولایت مدار و بصیر. ویژگی مشترک این انسان‌ها، بیداری روح است.

آن‌ها یاد گرفته‌اند که حتی در سخت‌ترین شرایط، امید را از دست ندهند. دنیا شاید پر از آشوب باشد؛ اما دل منتظر واقعی، تسلیم تاریکی نمی‌شود. او می‌داند که آینده متعلق به حقیقت است.

«دیدبان خاموش» تلاش می‌کند نسل تازه‌ای از منتظران را معرفی کند؛ نسلی که فقط شعار نمی‌دهد، بلکه مسئولیت می‌پذیرد. نسلی که می‌فهمد انتظار واقعی بدون تلاش، معنا ندارد. این نسل:

- اهل خودسازی است،

- به مردم خدمت می‌کند،

- نسبت به درد جامعه بی‌تفاوت نیست،

- و برای حفظ ایمان در طوفان آخرالزمان می‌جنگد.

شاید بزرگ‌ترین ویژگی یاران موعود این باشد که حتی وقتی دیده نمی‌شوند، باز هم به وظیفه خود عمل می‌کنند. آن‌ها

دنیال شهرت نیستند؛ دنیال رضایت خدا و امام خویش‌اند.

جهان آینده را همین انسان‌های گمنام خواهند ساخت.